

Høring om framtidig Rammefordelingsmodell (RFM)

Bakgrunn

“RFM skal benyttes som redskap for å realisere NTNUs strategi og fusjonsplattform og den videre oppfølging av fusjonen uten at det oppstår tidstap på grunn av omleggingen av finansieringssystemet.»

Preferert modell

NTNUs strategi for å bygge «kvalitet» er ikke ulik den strategi som velges i den ganske akademiske verden av de universiteter som ønsker å klatre på «kvalitetsstigen». En skal oppnå «kvalitet» på kort tid med «stragiske» satsninger. Det er ledelse og styre som vet veien. En skyter mot bevegelige mål. Fra økt publikasjonsproduksjon for noe år siden til nåværende fokus på siteringer og H-indeks. Nye “kvalitetsparametere» vil med stor sikkerhet komme.

Tekna er av den oppfatning at realisering av fusjonsplattformens visjon må skje med bred deltagelse fra Nivå3 med den tid som er nødvendig. Som en konsekvens av denne oppfatning mener TEKNA at RF primært skal være verktøy for instituttene. Tekna ønsker ikke en modell med høy grad av resultatavhengighet.

TEKNA støtter modell 1, dvs. direkte videreføring av KDs modell med de lukkede og åpne insentiver som definert av KD. Åpenhet med hensyn til undervisning, men lukket med hensyn til de øvrige insentiver.

Om glatting av resultatindikatoren

Det argumenteres i forslaget mot glatting av resultatindikatoren. TEKNA støtter de i Høring 1 som ønsker en glatting over flere år. TEKNA foreslår glatting over 3 år. Det gir en forutsigbar modell som er viktigere enn dynamikk med hensyn til både vekst og potensiell nedleggelse.

SO-pott: Organisering og andel til stipendiatstillinger

Tekna støtter en SO-pott på maksimalt 15%. Flere av høringssvarene advarer mot en for stor pott på institusjonsnivå som kan føre til byråkratiske og tungroddede søknads og tildelingsprosesser internt i NTNU. Det synes ikke som at dette er tatt hensyn til i den prosjektmodell som foreslås i Kap.4.

For tiden er SO-potten 13.5 %. Av dette går 2/3 til stipendiatstillinger. TEKNA mener at 2/3 av en framtidig pott på 15%, dvs. 10% av KDs totale tildeling skal øremerkes stipendiat- og postdokstillinger. Det er en fotnote i forslaget med forslag om at 1/3 av stipendiat-potten skal øremerkes strategiske satsninger. TEKNA støtter ikke denne formulering . Hvor stor andel av NTNUs professorer er involvert i de strategiske satsninger? Stipendiat og

postdocstillinger må fordeles etter behov. De ulike fakulteter må selv kunne ta standpunkt til hvilken andel som skal gå til strategiske satsninger.

Om vekstrater

Tenkingen i notatet er økt fokus på kvalitet, resultat og produksjon. Og man bruker basisbevilgninger som saldering. Kvalitet skal opp og all produksjon likeså. Det er fusjonsplattformen som setter målet.

Vekstrater i alle modellalternativer er basert på gjennomsnitt over de siste fem år og har som resultat positive vekstrater. Som eksempel kommer doktorgradsproduksjon ut med 5% årlig økning på tross av at det var nedgang både i 2013, 2014 og 2015. 2011 var et toppår i økning og det gir da som middelværdi en positiv vekstrate på 5%. TEKNA vi advare mot modellprognoser basert på scenarioer som kun peker oppover. Det er to sider av denne saken. Det ene er at en trikser med tall, en mye viktigere side er at den fokus på økt produksjon som har foregått over flere år samt at fusjonsprosessen tar krefter fra NTNUs medarbeidere. Bruker man en årlig vekst på 5% betyr det at vi skal produsere nesten 50% flere publikasjonspoeng og stipendiater om 8 år. Hvor realistisk er det? I figuren nedenfor ser man at produksjon flater ut og også går ned. Det kan tyde på at vitenskapelig produksjon har økt til et metningspunkt i løpet av de siste ti årene og at en fortsatt betydelig vekst ikke kan påregnes. En må roe ned, sette fingeren i jorda og innlede en ny ledelsesmetode som ikke kun syter over mangel på kvalitet og produksjon, men som setter arbeidsforhold i fokus og som inspirerer og motiverer bredden.

Økning i publiseringspoeng (akkumulert)

